

ordne det saaledes, at man fører et stærkt socialt Synspunkt ind i Loven, som i hele vor Lovgivning mere og mere er kommet til at spille en Rolle i de sidste Aar, og som Socialdemokraterne i det hele tidligere har interesseret sig for at faa frem, nemlig dette, at det gælder om at hjælpe den socialt vanskeligst stillede mest, saa spørger jeg: er det saa underligt, at det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen fuldkommen kommer til kort, naar han skal forsøge at imødegaa den Betragtning, jeg her har gjort gældende?

Ordføreren (Jensen [Broby]): Idet jeg kan hen holde mig til de Bemærkninger, som er gjort af det ærede Medlem Hr. Rode angaaende Dødsrerstatningerne, vil jeg gerne have Lov at tage fat paa et andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen ogsaa var inde paa. Det ærede Medlem ynder jo at bruge den store Tromme, naar han kommer herop, han skulde ogsaa under dette Lovforslags Behandling bruge denne Tromme og slaa det op til, at vi ved at gennemføre dette Lovforslag vilde forringe Ulykkesforsikringen, og han kom ind paa, at vi ogsaa vilde forringe Dagpengene betydeligt. Jeg vil gerne henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at vi den 9. Maj 1919 fik en Lov gennemført af selveste Hr. Stauning som Socialminister, og han satte i den Dagpengene til 4 Kr. 50 Ø. Da det ærede Medlem Hr. Stauning fik gennemført, at Dagpengene skulde sættes til 4 Kr. 50 Ø., var Pristallet 190. Nu er Pristallet 178, og nu foreslaas det, at Dagpengene skal være 4 Kr. 46 Ø. Det er ingen Forringelse, thi Pristallet var den Gang 12 Points højere, end det er nu, og Lønniveauet var 10 pCt. højere, end det er nu, medens Dagpengene nu kun gaar 1 pCt. ned. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, hvori Forringelsen bestaar, og jeg vil gerne bede det ærede Medlem om at bruge den lille Trommestik i Stedet for den store, for han kommer til kort, naar han bruger den store paa dette Omraade.

L. D. Rasmussen: Det er ejendommeligt nok, at man stadig taler om Pristniveauet, men derimod ikke om Lønniveauet, som dog bestandig har været det bærende og det til Grund liggende for Ulykkesforsikringslovens Sats; det ved det ærede Medlem Hr. Rode meget godt, man skulde ogsaa tro, at det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) vidste det, men det er muligt, at han ikke gør det; men det har i hvert Fald været det til Grund liggende

ved tidligere Love og ved tidligere Loves Revision.

Nu tales der om de Dagpenge, der blev fastsat af det ærede Medlem Hr. Stauning i 1919. Ja, det var altsaa efter en Ugeløn af 40 Kr. 50 Ø.; det er nok muligt, at Lønnen i 1919 var større, men under alle Omstændigheder maatte det være Aarslønnen i 1918, der dannede Grundlaget, thi Aarslønnen i 1919 havde man endnu ikke statistiske Oplysninger om. Og i hvert Fald foreslog paa det Tidspunkt Arbejderforsikrings-Raadet, hvis jeg ikke husker fejl, Dagpengene — i Stedet for til 4 Kr. 50 Ø. — sat til 4 Kr. 33 Ø., svarende til den Lønstigning, der havde fundet Sted siden 1914; saaledes erklærede Arbejderforsikrings-Raadet.

Jeg vilde gerne vide, hvorledes det egentlig var gaaet det ærede Medlem Hr. Stauning, hvis han var kommet med en særlig stærk Forhøjelse, der laa langt ud over Lønniveauet af 1918, om hvilket man havde Oplysninger. Jeg tror ikke paa, at det var gaaet igennem. Og under samme Synsvinkel maa naturligvis de øvrige Sætses ses, som blev bragt i Forslag i Forslaget af 1919, gennemført 1920. De maa ses paa Baggrund af de Lønsætses, der var i 1918 og 1919, og endvidere paa Baggrund af, at man jo ikke kan vente at faa alt gennemført i den danske Rigsdag, selv om der er Rimelighed derfor — Urimeligheder kan man vist til Tider faa gennemført, det ser ud til det i dette Øjeblik, men det er ikke sikkert, at det andet havde kunnet gøres. Aarslønnen i 1920, som man endnu ikke kendte paa det Tidspunkt, da Loven blev givet, var ca. 5 000 Kr., men vilde man have sat den Maksimumsaarsløn i Loven, som svarede hertil? Jeg tvivler. Derfor standsede man ved 2 400 Kr.; det viste sig, at dette kunde samle Enstemmighed, og derfor blev det gennemført.

Men der er et Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Rode i særlig Grad hænger sig fast i, og det er Spørgsmaalet om at give de Enker, som har mange Børn, mere end de Enker, som er barnløse. Det ærede Medlem Hr. Rode havde imidlertid selv Lejlighed til ved Revisionen i 1916 at stille et saadant Forslag; men det kom ikke, det ærede Medlem holdt sig paa det forsikringstekniske Grundlag. Nu derimod er Stillingen en ganske anden; nu er dette Grundlag absolut det bedste, ikke det forsikringstekniske, som var det bedste den Gang. Det har været paa Tale flere Gange siden, det ærede Medlem vil sikkert vide det, men det ærede Medlem har ikke været med dertil, og i Udvalgene